

GEORGICORVM LIBER. I.

XXV

IRGILIUS in aeneide secutus ē Homerā licet longo intervallo. In bucolicis Theocritū: **SERVI.** a quo nō longe abest. In geor. Hesiodum: quē longe reliquit. Hesiodus ex aetrea ciuitate natus scripsit ad psem fratrem librū quē appellauit ἐπι κρηνη ἡμερα σ. i. opera & dies. Hic liber cōtinet quo modo & quo tpe agri sint colendi. Nō tñ transtulit titulu: vt bucolicorū transtulit. Sicut etiā aeneiden appellauit ad imitationē Odysseæ & tamē illū p periphrasim exprimit primo versu dicens: quo opere & qbus tpiibus ager colendo sit indicabo. Ingenti ergo arte sui ingenii vim indicauit lata coarctado & angustiora dilatado. Nā Homeri & Theocriti prolixitate coarctauit. breuitate autē vni⁹ libri Hesiodi in quattuor distinxit libros. Nec id temere: nam teste Varrone: aut aruus ē ager. i. sationalis: Aut arboribus cōserendus: Aut pascu⁹ pecorib⁹. Aut floribus i quo sunt horti apib⁹ cōgruetes. Nā et si georgici sit ἐπι Ὀργισ. i. terræ opus. quæ res primis duobus cōtinet. tñ ad vtilitate agricolæ ptinet pecus & apes libri sunt didactici. Et qā præceptū & doctoris & discipulū indiget scribit ad Meconatē vt Hesiodus ad p sam: & Lucreti⁹ ad Memiū. Lætas. pingues vt est cinis: Intermissio aradi: Incēsto stipular: & sterco ratio. ergo lætas: qā simus qui pagros spargit lætame vulgo dicit. Segetes: terras: Vt borresit strictis seges ensibus. Sydere. tpe & syderibus enim colligunt tpa Quattuor primis versibus qtuor libris ondit sequetes. Vltimq; adiungere uites. Quæ res ptinet ad secūdū librū. Quæ cura bouū. q. t. b. l. p. Aut in sequenti epexegisis est: vt hoc sit quis cultus habēdo sit pecori. quod est quæ cura bouū aut p excellētia ait boues: & postea intulit cætera pecora vt maius animal saperet a minorib⁹. Si cut de homib⁹. Reliquias danau atq; imitatis acbilli. Habēdo vt habeat. Expiencia. Vsu: natura: doctrina. Paris. Seruatricibus frugi quæ nulla mella custodiūt. Liber & alma ceres. Stoici dicunt vnū esse deū & vnā esse deā: & eandē esse potestate: quæ p ratione nostrorū officiorū variis nomibus appellat. ergo eūdem solē liberū & apollinē vocant. Eandē lunā dianam cererem Junonē & pserpinā dicit. Vnde p sole & luna liberū & cererem inuocat. Quæ. d. a. Quorū cursu tempora computant. Luna em̄ menses: sol annū facit. Alma. Ab alendo: & ceres a creando. Si. liquid: est em̄ confirmantis. Cbaoniam. Epiroticā a loco vbi abūdant. & posuit specie p genere. Glandibus em̄ prisca vesceban̄. Acheloia. Aut eodem modo speciem pro genere posuit: aut quia vt docet Orpheus generalliter aquam veteres acheloum vocarūt. Arista. pro frumento posuit. vnde affectare pinguem dixit: cū arista ab ariditate dicatur.

Hæc sunt carmina Ouidii.
Vid faciat lætas segetes quo sydere seruet
Agricola vt faciliē terrā profcindat aratris:
Semina quo iacienda modo: cultusq; locorū
Edocuit messes magno cum foenore reddi.

P. Virgiliū Maronis Georgicorū liber primus

Vid faciat lætas segetes
quo sydere terram
Vertere mœccenas:
vltimq; adiungere vites
Conueniat: quæ cura bouū quis cultus habēdo
Sit pecori: atq; apibus quāta expientia parcis.
Hinc canere incipiā. vos o clarissima mundi
Lumina labentē cœlo quæ ducitis annū
Liber & alma ceres vestro si munere tellus
Cbaoniam pingui glandem mutauit a rista:
Poculaq; inuentis acheloia miscuit vuis.

Quæ res. Nam quis terra sua sponte producat fruges: tñ multo vberiores fient artificio hūano quod nūc demonstrandū pponit. Quapropter cū ppter inquisitionē buius doctrinæ: quæ multiplex variaq; est. difficilior oino res occurrat q fuerit bucolicū carmen: in quo pastorū ruditas sola fuit exprimēda diuersa ratione vtrūq; opus aggressus est. Nā in bucolicis: neq; pponendū fuit: neq; inuocandū ppter facilitatē. Nā vt ait Hora: Nec deus interfit nisi dignus indice nod⁹ incidere: Si qua aut ægloga fuit quæ pastoralē formā excederet: tñ seorsum diuinū implorauerat auxiliū. Vt Sicelides mufæ paulo maiora canamus. Et in alio loco: Pergite pierides chromis & mnasillus i antro. Itē in amore Galli: qui pene tragicus erat: Extremū hunc arethusa mibi cōcede laborē. Hic vero & distinte absoluteq; pponit: & ea qbus idigebat numina sapiēter inuocat. Quæ duo cū proœmii vice fungant: statim auditores & dociles cum demonstrēt de qbus rebus sit diciturus reddit: & simul attētos cū pponat se q apprimæ vtilia sint diciturū facit: nec minus attēti etiā reddimur ex inuocatiōe qā ex illa significat rerū magnitudo: quæ & ipsa in primis eos q audiūt attētos facit. Ex ppositiōe igit qm̄ ostendit se laboraturū p vtilitate comuni: & ex inuocatiōe: qm̄ magna quædā videt polliceri beniuolentiā a sua sibi psona. Segetes. Seges a sato dicit. Et qm̄ facio fieri nō pot nisi assit terra: quæ veluti mater semē recipiat: atq; fruges concipiat: iccirco & terram ipsam & fruges qui foetus illius sunt segetem appellant. Læticia. Lætias. Differit læticia a gaudio. Nam gaudiū est cum animus exbilaratur aliqua re grata atq; iocūda: Gaudiū neq; tamē ita ad exteriora diffundit vltra modum vt facile appareat. Læticia vero est cum ita mouetur